dre Kilder kendte jeg Navnene paa de Kvinder, som hver i deres Sogn førte an i Godgørenhedsarbejde, i forskellige »Sager« eller blot i Selskabelighed. Jeg gik ud fra, at netop disse Kvinder besad det Plus af aandelig Livskraft, Interesserthed og Evne til at udnytte deres Tid, som kræves af dem, der skal lede en Bevægelse. Og jeg besluttede at skaffe mig Forbindelse med dem for at drage disse gode Kræfter ind i vort Arbejde. Lidt efter lidt skrev jeg til dem alle og forklarede indgaaende, hvori Landsforbundets Formaal bestod, hvorledes Arbejdet var planlagt o. s. v. samt spurgte, om de vilde støtte os, hvis vi prøvede at danne Forening paa Stedet. Det var et betydeligt og lidt trættende Arbejde at skrive disse Breve, hvori jeg bestandigt skulde gentage den samme Forklaring, og jeg ønskede ofte, at Landsforbundet ejede en kort, trykt Redegørelse, der kunde bruges ved disse Lejligheder. En saadan vilde lette Arbejdet for Kredsformanden og være en god Støtte for nye, uøvede Foreningsformænd. Undertiden skrev jeg til en halv Snes Kvinder i et Sogn, inden en af dem lovede at hjælpe mig.

For ikke at skaffe Landsforbundet unødigt store Udgifter, henvendte jeg mig derpaa til Formanden for en stedlig Forening — Foredrags, Ungdoms, Husmands, politisk eller selskabelig — med det Tilbud at ville sende den en gratis Taler, der vilde fortælle om den Bevægelse, der var rejst for at skaffe Kvinderne Valgret. Til Gengæld maatte Foreningen sørge for Avertissementer og Lokale samt gøre Mødet tilgængeligt for alle uden Entré. Jeg lovede endvidere at sørge for oplysende Forhaandsomtale i de lokale Blade, der altid ydede Sagen stor og villig Støtte. I 8 à 10 Tilfælde gik Foreningerne ind paa denne Ordning, der skaffede dem en gratis Taler til et af de Sæsonmøder, de efter Lovene skulde holde, og i lige saa mange Tilfælde førte Arrangementet til, at vi fik en større Tilhørerkreds, end man ellers turde vente, samt til, at der blev nedsat et Udvalg, der skulde arbejde videre for Sagen.

Ved stadigt at holde Forbindelsen med dette vedlige, raade det paa bedste Maade, give det et Udkast til Love, og særlig passe paa, at Sagen ikke trak i Langdrag, lykkedes det at skaffe Medlemmer, saa der kunde holdes en stiftende Generalforsamling, vælges Bestyrelse og vedtages Love. Paa denne Maade blev der skabt Foreninger paa alle de røde Prikker uden at bebyrde Landsforbundet med andre Udgifter end Talerens Rejse, uden at paadrage dem, der tog sig af Sagen, pekuniær Risiko og uden at den nye Forening kom til at begynde sin Livsbane med Gæld. *Et Medlem.*

Vi vil paa det varmeste anbefale de gode Idéer, som indeholdes i ovenstaaende Udtalelser. *Red.*

UDLANDET

England.

Det er ingen Nyhed, at Situationen i England er kritisk. Men det er ikke desmindre sandt, at den aldrig har været ladet med Sprængstof som i Øjeblikket.

Politisk set er Vilkaarene for Kvindevalgret saa komplicerede som muligt, og dette medfører, at Valgretsforeningerne, hvis Taktik jo er dybt forskellig, nærer Ængstelse for hinandens Metoder. Særlig frygter man for, at Suffragetterne under den forestaaende Efteraarssamling i Underhuset skal anvende Midler, der yderligere vil gøre Forholdene usikre og virke skadeligt paa de Resultater, man haaber at naa.

Den politiske Situation.

Den 17. Juni forelagdes for Underhuset det Forslag til almindelig Valgret for Mænd, som »Kvindevalgret« tidligere har omtalt. Det gaar ud paa at udvide Valgretten til alle mandlige Personer, der er fyldt 21 Aar og har haft Bopæl indenfor Valgkredsen i de sidste 6 Maaneder samt opfylder de sædvanlige Betingelser. Dette Forslag, der udtrykkeligt udelukker Kvinderne, har vakt Bitterhed endog hos Kvindevalgrettens mere moderate Forkæmpere.

Den offentlige Mening gav saa tydeligt til Kende, at den ansaa dette for en Uretfærdighed, at Premierministeren saa sig nødsaget til at love, at der under Behandlingen kunde fremkomme Ændringsforslag, ved hvilke Kvinderne kom i Betragtning. Forslaget har allerede været underkastet første og anden Behandling, men det kritiske Øjeblik vil først indtræffe, naar det henvises til Udvalgsbehandling i Underhusets Efteraarssamling. Det er paa dette Tidspunkt, at Ændringsforslagene skal tages under Overvejelse.

Udsigt til tre Ændringsforslag.

Kvindevalgrettens Tilhængere i Underhuset deler sig i tre bestemte Grupper. Den første, der hovedsagelig bestaar af Konservative, vil stemme for at give Valgret til et meget begrænset Antal Kvinder. Den anden Gruppe kræver Valgret for alle Kvinder (adult suffrage). Den tredje har valgt en Form, der i England benævnes den »norske«, hvilket vil sige, at Valgretten udstrækkes til Kvinder, som enten selv eller hvis Mænd betaler en vis Skat. Man mener imidlertid, at den sidste Gruppe vil støtte de Ministre, som er Tilhængere af Kvindevalgret, ifald disse vil foreslaa en Form, som Gruppen kan stemme for. Og det antages, at der for Tiden finder Underhandlinger Sted i den Anledning mellem Mr. Lloyd George og Sir Edward Grey samt Repræsentanter for den »norske« Gruppe.

De forskellige Ændringsforslag vil fremkomme i den Orden, at de, der kræver Valgret i stærkest udvidet Form, behandles først. Saaledes vil Forslaget om almindelig Valgret (adult suffrage) blive det første, dernæst kommer den »norske« Gruppes Forslag og endelig den konservatives. Paa denne Maade haaber man, at hvis de mere frisindede Forslag ikke gaar igennem, da vil alle de Medlemmer, som overhovedet er Tilhængere af Sagen, samle sig om Gennemførelsen af den sidste, stærkt begrænsede Form for Kvindevalgret